

ENTREVISTA

JOSEP MASSOT
Barcelona

Andrew Wylie és una de les deu persones més influents de l'edició mundial. Al cap de poc temps de parlar amb ell un s'adona que el seu aspecte empolainat i la seva mirada de falcó és una posa que conrea perquè la seva fama li faciliti la defensa dels 850 autors que representa: Nabokov, Phillip Roth, Rushdie, Borges, Calvino, Burroughs, Hunter S. Thompson, Bolaño, Kawabata... Wylie reuneix ingredients de les dues branques de la seva família de l'aristocràcia bostoniana: banquers i editors. És un enamorat de la gran literatura que ha après a nedar envoltat dels taurons de les grans corporacions -ICM, William Morris, Curtis Brown- i les gegantines cadenes d'editorials-libreries, com Barnes & Nobles o Amazon. Ahir va tancar el màster d'edició que dirigeix Javier Aparicio a la Universitat Pompeu Fabra.

A Espanya té una imatge falsa, que l'emparenta amb el Geko de 'Wall Street'. Com va arribar a la literatura?

El meu pare era editor de Houghton Mifflin i vivíem en una casa construïda per Ralph Adams Cram, l'arquitecte de la catedral de Sant Joan de Nova York. Em passava hores llegint a la biblioteca, amb milers de llibres, incloent les obres completes de Voltaire. Era fresca a l'estiu i càlida a l'hivern. És així com entenc la literatura, una casa confortable per viure.

Voltaire? Vostè ve de la Il·lustració?

De Càndid i de don Quixot, que creuen que viuen al millor dels mons possibles... sempre des d'una perspectiva raonable.

No va voler ser catedràtic?

Vaig fer els quatre cursos de Harvard en tres anys. Literatura francesa, italiana, grega, filosofia pre-socràtica... Després de graduar-me, magna cum laude, vaig marxar a Nova York. Allà vaig mun-

“Els editors de qualitat han de ser més forts”

Andrew Wylie, agent literari de Nova York

PEDRO MADUENO

Andrew Wylie, 63 anys, va clausurar el màster d'edició de la Universitat Pompeu Fabra

tar una espècie de llibreria per vendre els meus llibres de la universitat i al bar Max's Kansas City vaig conèixer Warhol. Tan bé, que encara ara sóc capaç d'imitar-lo a la perfecció.

Com es va fer agent?

Vaig voler ser editor, però quan demanava feina i em preguntaven què llegia i els deia que Tucídides, em miraven com si hagués trepitjat una merda.

Quina relació té amb els seus autors?

Gaudeixo tant parlant amb ells,

BATALLES LLIBRESQUES

L'odissea digital

Wylie, que va fundar la seva agència el 1980, va veure primer com les grans cadenes d'editorials-libreries (a la Gran Bretanya i als EUA no hi ha preu fix del llibre) arrasaven les llibreries independents i imposaven els best sellers i les novetats, i s'arraconaven les obres del fons i es forçaven rebaixes insostenibles. Després, les expectatives posades a Amazon van quedar frustrades en imitar les ma-

teixes pràctiques. Després va veure com els editors no tenien en compte els drets digitals d'autor, malgrat estalviar-se els costos de producció del llibre imprès. I ell va decidir crear la seva pròpia editorial digital, Odyssey, a Amazon, que li va valer el boicot de Random House. Va aconseguir normalitzar els drets digitals dels seus autors amb Random, però va ser llavors quan Amazon el va voler enviar a l'infern.

amb la seva intel·ligència, que jo, que no tinc personalitat, al final, penso i parlo com ells. Sóc 850 persones en una. Per ells sóc un empleat que intenta donar-los el millor servei.

I no fa contractes? Val la paraula?

Sí. Em vaig decebre a Anglaterra. I també a Espanya. Vaig aprendre que quan a Espanya et diuen que fa un dia assolellat i un cel blau, afanya't a agafar l'impermeable i el paraigua!

Dóna detalls?

Aquest és el detall.

Què exigeix a un autor jove? Qualitat literària. No busco diners. Sempre he apostat a llarg

DECEPCIÓ ESPANYOLA

“Aquí vaig aprendre que si et diuen que fa un dia assolellat, cal agafar l'impermeable”

RISC

“Si els editors no es planten, només quedarà el negoci dels distribuïdors”

termini. No vull Danielle Steel, sinó Phillip Roth.

Quin és l'assoliment del qual se sent més orgullós?

A més del respecte al fons, no a la novetat, que tots els meus autors rebien el 50 % dels seus ingressos als seus països, i l'altre 50 % a la resta del món. La seva internacionalització. Per això viatjo constantment de Xangai a Londres, París, Munic, Barcelona..

Creu que el món va cap a la desculturització?

Ja ho deia Shakespeare: lectors estúpids, vulgarització de la cultura...

És a dir, que en totes les èpoques hi ha una percepció pessimista?

Avui el problema específic és la distribució. Els editors han de ser forts davant les cadenes de llibreries, d'Amazon... S'han deixat portar com es porta els ases per l'argolla del morro. Han de ser més taxatius, més durs i més disciplinats. Si no, l'únic negoci serà el dels distribuïdors i els best sellers eclipsaran els grans autors.